

Formanden:

Ministeren.

Kl. 17:54

min tale, skal man for at behandle folk ens i virkeligheden behandle dem forskelligt.

Kl. 17:56

Kl. 17:54

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg mener ikke, at man skal fastsætte et rådighedsbeløb, fordi man jo netop har med personer at gøre, der har et forskelligt forsørgelsesgrundlag. Derfor mener jeg ikke, at man med rimelighed bare kan fastsætte et rådighedsbeløb.

Derimod mener jeg, at fordelene ved de nuværende skønsmæssige bestemmelser er, at man jo netop kan opfange de individuelle behov, der er. Det synes jeg jo på mange måder er langt bedre, for ellers ville man komme ind i de her meget mere skemalagte beløb, og derfor ville man slet ikke tilgodese den enkeltes behov.

Kl. 17:55

Formanden:

Fru Lise von Seelen.

Kl. 17:55

Lise von Seelen (S):

Ministeren talte om, at der skulle være en ensrettedhed i forhold til den individuelle behandling. Hvordan påvirker det ministeren, at man så kan se, at den individuelle behandling resulterer i, at borgerne er meget, meget forskelligt stillede, alt efter hvilken kommune de bor i? Det vil sige, at den forskelsbehandling, som ministeren ikke ønsker, faktisk er den, der foregår i dag, ved at der er så stor en forskellighed ude i kommunerne. Hvordan vil ministeren gå op imod den forskellighed?

Kl. 17:55

Formanden:

Ministeren.

Kl. 17:55

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Kommunerne må jo gerne anvende vejledende retningslinjer, som jeg også nævnte, og det kunne jo så herunder være rådighedsbeløb, for at gøre sagsbehandlingen mere gennemskuelig og mere enkel. Men det, der er det vigtige, synes jeg stadig væk, som jeg også har sagt før, er, at den enkelte sagsbehandler netop går ind og foretager et individuelt skøn.

Hvis vi kigger på den undersøgelse, der blev lavet i 2006, som der jo netop bliver henvist til, viser den jo også, at kommunerne faktisk bruger det vejledende rådighedsbeløb som en rettesnor, men at sagsbehandlerne altså derudover så netop foretager de individuelle skøn. Det synes jeg er langt at foretrække, for som jeg også nævnte i

Formanden:

Så er det fru Anne Baastrup.

Kl. 17:56

Anne Baastrup (SF):

Ministeren bruger mange ord, men jeg tænkte, at man måske kunne komme et skridt videre. Grunden til, at ministeren afviser det her forslag, er, fordi det koster penge.

Så vil jeg godt høre: Har ministeren i sit talepapir noget om, hvad det kommer til at koste? Det kunne være, at ministeren blev presset i den her diskussion, således at medarbejderne havde fortalt ministeren, hvad det her i givet fald ville koste, hvis man lavede et sådant rådighedsbeløb generelt.

Kl. 17:57

Formanden:

Ministeren.

Kl. 17:57

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jamen jeg vil gerne sige til fru Anne Baastrup, at det her faktisk ikke bare er et spørgsmål om kroner og øre. Det her er et spørgsmål om, hvordan vi synes, man skal behandle mennesker. Jeg synes, at vi skal behandle mennesker forskelligt for netop at behandle dem ens. Det vil sige, at det er utrolig vigtigt, at kommunerne og sagsbehandlerne får et vist råderum, og det får de jo netop her ved at bruge de individuelle skøn.

Så man kan ikke bare stille det op på den måde, som fru Anne Baastrup forsøger at gøre det nu, nemlig at så skulle regeringen være onde mennesker, der ikke bare ville hæve ydelserne. Men tværtimod er det her et spørgsmål om menneskesyn. Det skal kunne betale sig at arbejde, og der skal også være mulighed for netop at foretage et individuelt skøn, så man kan behandle borgerne ens.

Kl. 17:57

Formanden:

Fru Anne Baastrup.

Kl. 17:57

Anne Baastrup (SF):

Nu skal ministeren slet ikke tillægge mig onde hensigter, slet, slet ikke. Det, det bare drejer sig om, er at forstå, hvad ministerens reelle argumentation er. For vi har jo gennem tiden oplevet, at i et pænt, men simpelt hjem, var der i 1950'erne ikke noget køleskab. Det er helt sædvanligt, at der er et køleskab i dag. Og der er en lang række andre elementer, der er i et pænt, men